

Да направи пѣснитѣ ми прѣмили!
 Вечъ за пѣсни миналото не пита,
 Сегашното — люби лира разбита...
 Славни пѣсни днесъ нито сж възможни;
 Вечъ за слава достойнитѣ измрѣли,
 А живитѣ кат' че не сж живѣли —
 Нечувствени, равнодушни, ничтожни...

(И) какъ се пѣятъ славни пѣсни за стари
 Тамо дѣто днешнитѣ сж заспали?

... (Славейковъ.)

Но на истога звѣзда *зорница* е отскочила една ко-
 праля, чуватъ се тѣжтения на бѣжчи, кадози. Хората изъ
 градътъ се разжугахъ още въ мърчината. Времето е ясно,
 види се че деня ще бѣде приятенъ за гроздоберцитѣ, при-
 готовления ставатъ за работа, врѣме е и ние да се зало-
 вимъ на работа, и да си додимъ на приваската.

Врѣмето по гроздоберътъ у нашитѣ села и градища
 е време и за работа, и за веселба. И сиромакътъ, и бо-
 гатииятъ е на работа. Сичко е въ движение. Дори и ноца
 нѣма почивка. Единъ продължителенъ шумъ, едно тѣжтение,
 думтение, по къщя, по улици, не престава въ сичкото
 врѣме на гроздобера, ни деня, ни ноца. Отъ самъ иди кола
 съ празна кадъ, оттакъ иди друга съ пълна; гърлести
 кириджий виватъ, псуватъ добичета си, бутатъ ги съ ос-
 тена да вървятъ по-бърже, ето че се спрели единъ прѣдъ
 тѣзи порти, другъ прѣдъ онѣзи, распрѣгнатъ, истътрузятъ
 отъ колата човалъ или кошъ слама, тръснатъ я предъ во-
 ловетъ или биволитѣ си, наклаждъ си огънь до колата,
 насѣдатъ край него и, мирясатъ. Татъкъ пъкъ по кръсто-
 пжтищата, на широко мѣсто, младо селенче надуло ка-
 вала, заобиколиле го селски моми и момичета — берачки, хичъ